

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ผาสุกด้วยธรรมด้วยวินัย

บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายวัดภูสัณโฆรวมกันแล้วถวายทองคำน้ำหนัก ๒๐ กิโล ๒๕ บาท ๒๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๕,๐๒๐ ดอลลาร์ เงินไทยได้ ๕๐,๐๐๐ บาท (สาธุ) วันนี้ได้ทองคำมากมายตั้ง ๒๐ กิโล ๒๕ บาท ๒๕ สตางค์ นี้จะไปเหลืองอร่ามอยู่ในคลังหลวงของเรา เหลืองอร่ามครอบโลก เพราะทองคำ ดอลลาร์นี้จะออกกระจายทั่วโลกแหละ วันที่ ๑๒ เมษายน นี้เป็นวันที่ทองคำ-ดอลลาร์ของพี่น้องชาวไทย จะกระจายออกทั่วโลก ข้าราชการอะไรออกวันนั้น ทุกแบบทุกฉบับจะออกวันนั้น วันที่ ๑๖ ก็ไปโรงสีศรีไทยใหม่ ไปเทศน์ วันที่ ๒๑ ก็ไปเทศน์สี่แยกสมเด็จ เขตจังหวัดกาฬสินธุ์ วันนั้นฟ้าหญิงฯ เสด็จ เทศน์ตอนบ่าย ตอนค่ำก็ไปวัดมัชฌิมวาส ในเขตกาฬสินธุ์นั้นเหมือนกัน เทศน์ไม่ต้องบอกแหละ เทศน์ที่นั่นว่างั้นเลย พอฉันเสร็จแล้ววันที่ ๒๒ ฉันที่วัดนี้แหละ เสร็จแล้วก็ออกเดินทางไปร้อยเอ็ด กลับจากร้อยเอ็ดถึงจะมาวัดวันนั้นนะ

หลวงตาไม่ได้หยุดได้อยู่ นะ หนัก ถ้าพูดถึงเรื่องหนักนี้หนักมาก เราทนเอา เราทนจริงๆ ทนเพื่อพี่น้องของเราทั่วประเทศนั้นแหละ ให้ผาสุกร่มเย็นแน่นหนาแน่นคงอบอุ่นทั่วกันทั้งประเทศจากสมบัติเหล่านี้ที่เป็นหัวใจของชาติเรา จึงต้องอุตสาหะพยายามเป็นผู้นำ เสาะแสวงหามารวมในจุดใหญ่ จากนั้นแล้วก็เลิกแหละที่นี้ การปิดโครงการนั้นหมายถึงโครงการที่เราไปเทศน์ในที่ต่างๆ คือเขานิมนต์ที่ไหนก็ต้องไปตามโครงการ ที่นี้พอว่าหยุดปิดโครงการ เรียกว่าหยุดการเที่ยวเทศนาว่าการต่างๆ นี้หยุด แต่ไม่ได้ปิดโดยถ่ายเดียวตามเหตุผลที่ควรจะรับก็รับอยู่ธรรมดา ไม่ว่าจะนอกรายการในรายการ รายการคือในโครงการช่วยชาติ เราจะไปตามธาตุขันธ์ ตามอหยาตย์ของเรา ไม่ได้ไปตามกฎ กฎนี้ก็เป็นคนตั้งขึ้น เราไปทำลายได้ยังไง เราต้องบึกบึนตามนั้น ที่นี้เราปลดอันนี้ออกจากบ่าของเรา เราก็ไปตามเรื่องละที่นี้

ส่วนสมบัตินั้นเรายังเปิดบัญชีไว้ตามเดิมเสียก่อน ยังไม่ถึงขั้นปิดตายตัว เพราะที่พี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ ต่างคนต่างส่งมามากน้อย มาอยู่เรื่อยๆ เพราะฉะนั้นจึงปิดบัญชีนี้ไม่ได้ ทั้งทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เราต้องเปิดไว้อย่างนั้นตามเดิม ปิดเฉพาะโครงการที่เขายเทศนาว่าการเท่านั้น จนกระทั่งเห็นว่าเป็นกาลเวลาอันสมควรแล้วเราจะประกาศล่วงหน้าว่าจะปิดบัญชีโดยประการทั้งปวง เราจะประกาศไว้ล่วงหน้า พอถึงวันนั้นก็ปิด ที่นี้ก็

ธรรมดา แม้เช่นนั้นถ้าสมบัติเหล่านี้ควรแก่คลังหลวงที่จะต้องรับ เช่นทองคำ-ดอลลาร์นี้ เราก็จะปฏิบัติตามเดิม คือไม่มีคำว่ารั้วไหลแตกซึม ทองคำถ้าได้มาควรหลอมเราก็หลอม หลอมแล้วเก็บไว้ก่อน พอสมควรจะเข้าคลังหลวงเราก็เข้าตามเดิม คือเราปฏิบัติตามเดิม แม้จะปิดบัญชีแล้วก็ตาม สมบัติเหล่านี้มาเราก็ปฏิบัติตามเดิมอยู่อย่างนั้น

เวลานี้ทองคำเราก็ได้จวนเข้าไปแล้วแหละ จวนเข้าๆ แล้ว แต่ยังเอาค้ำแน่นนอน ไม่ได้ ต้องรอ จนกระทั่งหลวงตาลงไปกรุงเทพ ทองคำนี้จวนเข้าจุดหมายแล้ว เรียกว่า ๗๐-๘๐% เข้าไปแล้วแหละ จะเข้าถึงร้อยเปอร์เซ็นต์ตามจุดหมายนะสำหรับทองคำ ดอลลาร์นี้ก็ดูเหมือนได้ไล่เสียกันไป ดอลลาร์ไม่ค่อยหนักเท่าไรนัก สำหรับทองคำหนักหนักมาตลอด ไม่เคยเบาเลย หนักมาตลอด ส่วนดอลลาร์ไม่ได้หนัก ถึงหนักก็เบาว่า ทองคำมากมาย ดูเหมือนจะขาดอยู่ประมาณ ๑ ล้าน ๖ หมื่น แต่ที่นี้ดอลลาร์มันก็เข้ามาเรื่อยๆ เราจึงนับไม่ได้นะ เข้ามานี้ก็เข้าบัญชีทางนี้ๆ จากบัญชีทางนี้รวมกับบัญชีทางโน้น แน่นนอนที่นี้

ขาดเท่าไร ระวังให้ตีนะกระเป๋ใครเปลอไม่ได้นะ ถ้าลงดอลลาร์ได้ขาดแล้ว กระเป๋ใครเปลอไม่ได้ละ จนกว่าพอ พอแล้วก็เรียกว่าปิดไปละ เราก็ปล่อยตามธาตุตามชั้นของเราเท่านั้น ปล่อยตามสบายๆ เวลานี้ยังมีข้อบังคับตัวเองอยู่ตลอด ก็หมุ่นเพื่อชาติ ศาสนาของเรานั้นแหละ สมบัติของเราคือชาติ หนึ่ง ศาสนา หนึ่ง ที่เราทุกคนจะต้องรักสงวน บำรุงรักษาตลอด อันนี้ใครมาทำลายมาแต่ต้องไม่ได้ สมบัติอันล้ำค่าทั้งสอง คือ ชาติไทยทั้งชาติ และศาสนาของเมืองไทยเราก็คือพุทธศาสนา นี่เป็นสิ่งที่เรารักสงวนทั้งประเทศเลย จึงต้องได้ปฏิบัติรักษาเพื่อไม่ให้อะไรเข้ามาแต่ต้องทำลายให้เสียไป เราจึงหนักมากเหมือนกัน

เมื่อวานนี้เขาก็ไปประชุมกันที่อุดรฯ เขาเข้าใจกันเรียบร้อยแล้ว คือให้เข้าใจตามหลักความเป็นจริง การพาก้าวเดิน เราพาก้าวเดินไม่ผิดไม่พลาดเลย ก้าวเดินโดยอรรถโดยธรรมมาตลอด ไม่มีที่จะพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงเป็นเรื่องของกิเลสแม้เม็ดหินเม็ดทราย ไม่เคยมีในใจเรานะ ทุกอย่างเราจะไปโดยธรรมล้วนๆ ถ้าขัดกับธรรมแล้วถอยทันทีๆ เราจะเอาอยู่ในหัวใจนี้เป็นประมาณ เราจะไม่เอาจากผู้หนึ่งผู้ใดมาเป็นความเชื่อถือมากนัก ถ้าเป็นความเชื่อถือได้จริงๆ แล้ว ชัดเจนนั้นก็ไม่มีปัญหา ที่คำบอกเล่าธรรมดาเรายังไม่ถือ เป็นประมาณยิ่งกว่าการพิจารณาภายในจิตใจของเรา ผิดถูกชั่วดีประการใดบ้าง ตัวนี้ตัวสำคัญมากที่เราพาดำเนิน พาพี่น้องทั้งหลายดำเนินทุกวันนี้

เราไม่มีโลกเข้ามาเจือปนในใจของเราเลย ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ไปโดยลำดับลำดับ เพื่อตบขอบเข้าไปในสิ่งที่ผิดก็ปิดออกๆ สิ่งที่ถูกก็พยุ้งกันเข้าๆ จึงว่าหนักอยู่มากที่สุดทีเดียว เราพอใจในการดำเนินของเรา ตั้งแต่การเทศนาว่าการในที่ต่างๆ ทั่วประเทศไทย เราก็ดำเนินไปโดยอรรถโดยธรรม แนะนำสั่งสอนในธรรมทุกชั้นเราก็ดำเนินไม่ได้สงสัย ถอดออกไปจากธรรมของพระพุทธเจ้าซึ่งบรรจุในหัวใจนี้โดยไม่มีทางสงสัย แน่นนอนๆ ไม่ว่าธรรมชั้นใดภูมิใดจนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้นเอาได้ตลอด เราเทศน์มาแล้วเหล่านี้ ฟังมาพูดเดี๋ยวนี้เฉยๆ เฉพาะอย่างยิ่งเทศน์สอนพระ มีแต่แกงหม้อเล็กหม้อจืดๆ บนศาลานี้ อัดเทปเอาไว้ส่งทั่วประเทศไทย บรรดาพระกรรมฐานจำนวนมาก ใครอยู่ที่ใด ๆ ภาคใดก็ตาม จะมาติดต่อขอจากนี้ส่งไปทุกภาคในธรรมเทศนาแกงหม้อเล็กหม้อจืดของเรา ตั้งแต่เสียบๆ อยู่ นะ หลังจากนั้นมาแล้วก็มาช่วยชาติ กลายเป็นแกงหม้อใหญ่ไป กระจายไปทั่วๆ ทุกแห่งทุกหน แกงหม้อเล็กจะมีน้อยมากที่สุดทีเดียว นี่เราก็ดำเนินด้วยความแน่ใจของเราทุกอย่าง

การเทศน์ธรรมะไม่ว่าธรรมชั้นใด เราไม่มีความสงสัยในการเทศน์ออกไปว่าจะผิดไป เป็นความแน่นอน ดังที่เราปฏิบัติมาแล้ว เหตุผลกลไกควรกันยังงั้นกับผลที่จะได้รับมากน้อยเพียงใด มันจะเข้ากันได้ดี เหตุเบาผลก็เบา เหตุหนักผลก็หนัก นี่เราก็ดำเนินมา เหตุกับผลบวกกันมาในหัวใจดวงเดี๋ยวนี้ เป็นที่แน่ใจๆ ตลอดมา เราจึงไม่สงสัยในการช่วยชาติบ้านเมือง จึงว่าเป็นผู้นำ นำโดยธรรม ไม่ได้นำแบบความสกปรกโสมม เรานำโดยธรรมล้วนๆ นำพี่น้องทั้งหลาย เราจึงภูมิใจในการนำของเราว่าเราไม่มีอะไรผิดพลาด โดยเจตนา มัวหมองของเราไม่มี เรื่องเจตนา มัวหมองที่จะเป็นบาปเป็นกรรมมาเผาหัวใจเจ้าของด้วยความทุจริตอย่างนี้เราไม่มี แม้น้อยเราก็ดำเนิน เราจึงพอใจ อบอุ่น ไม่มีที่ต้องติ

ขอให้พี่น้องทั้งหลายตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตามศีลธรรมของพระพุทธเจ้าบ้างนะ เวลาที่พุทธศาสนารู้สึกว่าเห็นห่างจากจิตใจพี่น้องชาวพุทธมากที่สุดทีเดียว เพราะฉะนั้นกิริยาอาการแสดงออกจึงมีแต่ไฟแต่ไฟเผาได้ทุกแห่งทุกหนทั่วประเทศไทยเรา เราพูดทั่วประเทศไทยไม่ต้องโลกอื่นแหวะ พูดถึงประเทศไทยของเราส่วนมากเป็นชาวพุทธ ควรจะมีพุทธติดเนื้อติดตัว กิริยามารยาทออกมาจากใจเป็นสำคัญบ้างจะดี นี่เห็นห่างไม่ว่าแต่ฆราวาสเลย พระก็เหลวแหลก เหลวแหลกจนดูไม่ได้เวลานี้ พวกเดียวกันดูกันไม่ได้เหมือนเราดูฆราวาสนะ เราดูฆราวาส เราดูหมาเรารู้จักฐานะของหมาชั้นภูมิของหมา ดูเปิดดูไก่อูอะไรก็รู้ตามเรื่องของเขาไม่มีอะไรกันๆ ดูประชาชนญาติโยมเขาก็เป็นประเภทหนึ่ง ก็ไม่มีอะไรๆ กัน พระดูพระด้วยกันนี่สะดุดแรงนะ

เพราะเป็นผู้ปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยด้วยกัน ผู้หนึ่งเป็นผู้รักษาเข้มงวด กวดขันเพื่อความอบอุ่นทางภายในจิตใจ สบายงามทั้งกายวาจาใจของตน ที่เกิดจากการ ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบของตนเอง แล้วผู้ทำลายก็ทำลายให้เห็นต่อหน้าต่อตา มันก็ดูกันไม่ได้ พระเรานะ พระเลวนี่เลยยิ่งกว่าสัตว์ทั้งหลายเลยนะ มันจึงสะเทือนใจมาก พระดูพระ สะเทือนใจมาก นี่ละที่ว่าพระแตกต่างกันเป็นนิกายนั้นนิกายนี้ คือผู้รักษาปฏิบัติอยู่ด้วยความ เต็มอกเต็มใจ เข้มงวดกวดขัน ภาคภูมิใจในการปฏิบัติของตนอยู่ อ้าว พวกนี้มาทำลาย ศีลธรรมให้เห็นต่อหน้าต่อตาจากการประพฤติปฏิบัติของตนเอง เหลวแหลกแหวกแนว จากศีลจากธรรม มันก็ขัดตาขัดใจขัดหูไปแล้วแหละ เมื่อทนไม่ไหวก็แตกจากกัน

พระนี้อยู่ด้วยกันด้วยความเป็นผู้มีศีลธรรม เฉพาะอย่างยิ่งศีลเสมอกัน ต้องปฏิบัติ ตามหลักสิกขาบทวินัย ซึ่งเรียกว่ากฏหมายพระ ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฏหมายพระ แล้วธรรมก็พยายามพยุ่ง เช่น การภาวนาอบรมจิตใจเจ้าของให้ตั้งงามขึ้นไปเป็นลำดับ นี่ เป็นเรื่องของธรรมหนุนไปตามกำลังของตน แต่เรื่องพระวินัยไม่มีที่จะยิ่งหย่อนกว่ากัน ต้องปฏิบัติตามหลักพระวินัยนั้น นี่ละอยู่ด้วยกันเป็นสุข ถ้ามาทำความเสียหายให้เห็นต่อ หน้าต่อตากันแล้ว กระเทือนใจทันที จากนั้นทนไม่ไหวก็แตก แยกเป็นนิกายนั้นนิกายนี้ไป เรื่อย ๆ นี่ที่เป็นความเสียหายมาก

ความอยู่ด้วยกันเป็นผาสุกก็ผาสุกด้วยธรรมด้วยวินัย เช่นอย่างพระวัดป่าบ้านตาด มีทุกภาคนะอยู่ในนี้ไม่มีเว้น ตั้งแต่เริ่มสร้างวัดมา มีทุกภาค ๆ มาอยู่นี้ เป็นเหมือนอวัยวะ เดียวกัน ลูกพ่อเดียวกันแม่เดียวกันยังทะเลาะกันนะ นี่เป็นเหมือนอวัยวะเดียวกัน มาจาก ชาติชั้นวรรณะใดภาคใดก็ตาม ไม่ถือเป็นสำคัญยิ่งกว่าหลักธรรมหลักวินัยอันเป็นประจำ เพศของพระ ถ้าปฏิบัติถูกต้อง การบวชถูกต้องตามหลักธรรมหลักวินัยแล้วอยู่ด้วยกันได้ทันที ไม่จำเป็นต้องไปถามถึงชาติชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำ จังหวัดนั้นจังหวัดนี้ ภาคนั้นภาคนั้น อะไร ความดีนี้เป็นเครื่องรับรอง ความดีในศีลธรรมเป็นเครื่องยืนยันรับรองว่าเสมอกัน แล้ว เมื่อสถานที่อยู่ควรจะรับกันได้ก็ต้องรับ ๆ นอกจากสถานที่อยู่ไม่พอก็ไม่ว่าท่านว่าเรา มันก็ล้นได้ นั่นเป็นอย่างนั้น ที่รับไม่ได้ก็เพราะเหตุนี้ ไม่ใช่เพราะความรังเกียจ

ถ้าเป็นความรังเกียจ แม้อยู่ในวัดแล้วก็ขับออกไม่ให้อยู่ พระองค์นี้เป็นเนื้อร้ายจะ ทำให้อวัยวะส่วนใหญ่ทั้งหลายในร่างกายนี้เสียไป เพราะเนื้อร้ายที่เกิดขึ้นจากในอวัยวะนี้ ต้องตัดออก จะเสียดายขนาดไหนก็ตาม เช่นเขาตัดมือตัดเท้าอย่างนี้ ไม่ตัดไม่ได้ มันจะ ลุกลามเข้าสู่อวัยวะส่วนใหญ่ แล้วเสียไปตาม ๆ กันหมด ต้องตัดเนื้อร้ายนี้ออก อันนี้

พระองค์ไหนที่มาปฏิบัติตัวเป็นเนื้อร้ายในสังคมพระที่อยู่ร่วมกันนี้ ต้องตัด คือขับออกหนีทันทีเลย มันเป็นอย่างนั้นท่านอยู่ด้วยกัน

ถ้าต่างคนต่างปฏิบัติดีด้วยกันแล้ว มา มาที่ไหนมา รับกันได้ตลอดตามหลักธรรม และวินัยมีอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงว่าอะไรเขาก็สู้พระไม่ได้นะ อะไรเลิศก็สู้พระไม่ได้เหมือนกัน พระไปที่ไหนถ้าตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบชุ่มเย็นไปหมด แม้มนุษย์ไม่เห็น เทวบุตรเทวดาก็ชุ่มเย็น ยกตัวอย่างเช่น พระจิตตคฤต ท่านไม่เคยเกี่ยวข้องกับใครนะ ท่านอยู่ในป่าในเขา เทวดารุมล้อมอยู่ตลอดเวลา รักท่านมากสงวนท่านมากไม่ให้ใครเข้ามายุ่ง ถ้าเข้ามาแล้วมีอาการผิดปกติ เทวดาจะดลบันดาลให้เป็นอย่างไรอย่างหนึ่ง เพราะเทวดารักท่านมาก แม้ที่สุุดพระราชานิมนต์ท่านไปฉันในพระราชวัง ท่านก็ไม่ไปๆ ท่านชอบอยู่องค์เดียว ท่านจะไปเวลาจำเป็น เช่น มันมีในตำรา

พระราชากอบุบายมานิมนต์ท่านไม่รู้กี่ครั้งก็หน ให้ไปฉันในพระราชวัง ท่านไม่ไปๆ สุดท้ายก็ออกอุบายวิธีการต่างๆ อย่างเฉียบขาดมาเลย ออกประกาศบ้างเลย บรรดาแม่ลูกอ่อนที่ลูกกำลังดีมนมอยู่นั้น ทางราชการเขาเอาผ้าไปพันนม ไม่ให้ลูกกินนม จนกว่าพระจิตตคฤตจะมาในพระราชวังก่อน ถึงจะประกาศเปิดให้ลูกกินนมได้ ทีนี้พอเรื่องราวถึงพระจิตตคฤตแล้ว โอ๊ย พระจิตตคฤตโดดลงภูเขาเลย ตาย ถ้างั้นเด็กเหล่านี้ตายหมดแล้ว นั่นท่านจึงต้องได้ลง อย่างนั้นนะ

ตามธรรมดาท่านจะไม่ยุ่งกับใคร ท่านอยู่ของท่าน เราจะเห็นได้ตอนที่พระลูกศิษย์ลูกหาขึ้นไปเยี่ยมท่าน มันคงเป็นเหมือนตาลิง พวกลูกศิษย์ลูกหานะ แต่ท่านพูดแบบสุภาพเวลาขึ้นไปแล้ว ใครก็ไม่เคยเห็นถ้า ดูนั้นดูนี้ๆ แล้วก็ไปเห็นพระพุทธรูป (ภาพเขียนสีบนผนังเพดานถ้ำ) เห็นพระพุทธรูปเจ้าท่าหกเจ็ดพระองค์ เป็นภาพเรียงรายกันอยู่ อันนั้นเป็นองค์นั้นๆ ท่านเลยตอบอย่างสุภาพว่า เออ ท่านทั้งหลายตาดี ท่านว่าฉันนะ แต่ถ้าเป็นหลวงตาบ่าวจะเสริมเข้าว่า ลิงสู้ไม่ได้จะว่าฉัน เข้าใจไหม ตาดี ผมอยู่ถ้ำมาได้ ๖๐ ปี ฟังซิ ผมอยู่ในถ้ำมา ๖๐ ปีไม่เคยได้แหงนหน้าดูเพดานเลย จึงบอกว่าท่านทั้งหลายตาดี แกรมเข้าไปว่า ลิงร้อยตัวสู้ไม่ได้ว่าฉัน

นี่คือความสำรวม ดอกพิกุลหล่นมาจากหน้าถ้ำมาตกเกลื่อนอยู่ที่นี่ ท่านมองไป อ้อ ดอกพิกุลร่วง กำลังดอกพิกุลออกดอก ท่านไม่แหงนดูเลย จึงว่า จิตตคฤต แปลว่าผู้คุ้มครองรักษาจิตอย่างเข้มงวดกวดขัน ชื่อของท่านก็เป็นอย่างนั้น ชื่อ จิตตคฤต แปลว่าผู้รักษาจิตได้ดีมาก เทวดาทั้งนั้นแหละเฝ้าท่านรักษาท่านอยู่ตลอดเวลา ท่านเป็นเพื่อนเป็นฝูงกับพวกเทพทั้งหลาย นั่นเป็นอย่างนั้น คือพระที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ไปที่ไหนคน

เคารพนับถือเทวดาอินทร์พรหมเคารพนับถือทั้งนั้นแหละ ความหมายว่านั่น ยกตัวอย่าง เช่นพระจิตตคุดต์ เป็นต้น

ถ้าแล้วไปไหนใครไม่อยากดูและ จึงต้องปฏิบัติตัวให้ดี อย่าว่าแต่พระแล้วไม่ดีเลย คนเขาก็เหมือนกัน ต้องตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติอย่าให้ได้ตำหนิติเตียนตนเองได้ คนอื่นเขาก็ไม่ตำหนิ เพราะตาเรากับตาเขามันพอ ๆ กัน เมื่อเราดีอยู่แล้วคนอื่นมาเห็นก็งาม เรามองไปไหนคนปฏิบัติดีต่อตัวเองอยู่แล้วมันก็สวยงามทางตา กิริยาแสดงออกก็สวยงาม พูดออกมาก็มีหลักมีเกณฑ์มีเหตุมีผล ยึดถือเป็นคนดีตัวอย่างได้เป็นอย่างดี นี่เป็นบุคคลที่น่าเคารพนับถือ เป็นพระที่น่าเคารพเลื่อมใส นี่แหละถ้าศีลธรรมเข้าไปตรงไหนแล้วจะสวยงามขึ้นมา ๆ นั่นแหละ จึงขอให้พากันไปปฏิบัติ เฉพาะอย่างยิ่งจิตตภาวนา

ท่านทั้งหลายอยากเห็นความแปลกประหลาดอัศจรรย์ขึ้นท่ามกลางแห่งพุทธศาสนา คือในหัวอกของเรา ได้แก่ใจดวงนี้แหละ เมื่อได้รับการชักพอกด้วยความพากเพียรแล้ว จิตนี้ที่มัวหมองมืดตื้อไปด้วยความสกปรกคือกิเลสครอบงำอยู่นั้น จะค่อยจางออกไป ๆ แล้วจิตใจจะค่อยส่องแสงสว่างขึ้นมา ๆ ความแปลกประหลาดทั้งหลายที่เราเคยผ่านมาในโลกนี้ ไม่มีอะไรแปลกยิ่งกว่าใจ ความรู้ความแปลกประหลาดอัศจรรย์จะเริ่มเกิดขึ้นที่ใจ ๆ ที่นี้มันก็ปล่อยวางข้างนอก เพราะมาเห็นของดีของดีแล้ว จะไม่ปล่อยวางของไม่ดียังไง มันก็ปล่อยวางโน้น ชยับเข้ามา ชยับบำรุงรักษาใจมากขึ้น ๆ

ใจสว่างจ้า ๆ ไปไหนผาสุกร่มเย็น การกินอยู่ปุวยอะไร ๆ ท่านไม่ถือเป็นอารมณ์ เพราะไม่มีอะไรที่จะเลิศเลอยิ่งกว่าใจ ใจพอแล้วทุกอย่าง ไปอยู่ที่ไหนความพอของใจพาไป พาอยู่พากินพาลับพานอนจึงไม่ยุ่งเหยิงวุ่นวาย ถ้าความหิวโหยพาไป ไปอยู่หอปราสาทก็ยุ่ง เข้าใจไหมละ กิเลสตัวหิวโหยตัวได้ไม่พอ พาไปที่ไหนยุ่งทั้งนั้นกิเลส ถ้าธรรมพาไปไหนสบาย ๆ อยู่กินหลับนอนวันหนึ่ง ๆ นี่ท่านไม่ได้เป็นกังวลกับอะไร นั่นแหละความเลิศมาอยู่ที่ใจ พอเข้าถึงใจแล้วพอหมด ไม่มีอะไรเป็นกังวล เพราะใจได้สิ่งที่พึงหวังเต็มหัวใจแล้ว ได้แก่ธรรม

พากันตั้งใจปฏิบัตินะ ศาสนาของเราจะเจริญที่ใจ เวลานี้ทางด้านจิตตภาวนา อยากจะพูดว่าแทบไม่มีนะ ในเมืองไทยของเราทั้งพระทั้งฆราวาสนั่นแหละ หลักใหญ่ก็คือหลักจิตตภาวนา เป็นแก่นของพุทธศาสนา เป็นรากแก้วของพุทธศาสนา แต่ไม่มีใครปฏิบัติ บำรุงรักษารากแก้วอันนี้ให้ดีแน่นหนามั่นคง แล้วก็มีตั้งแต่ภายนอก มันก็เป็นแต่บริษัทบริวาร ส่วนภายในไม่บำรุงก็ไม่ดี เพราะฉะนั้นจึงให้บำรุงทางด้านจิตใจ ให้พากันภาวนาวิธีภาวนาก็สอนแล้ว ให้ทำจิตใจให้สงบ สงบด้วยอารมณ์อันใดก็ตาม ตามแต่จริตนิสัยที่

ชอบอารมณ์แห่งธรรมนั้น ๆ เช่นพุทโธก็ได้ อัมโม สังโฆก็ได้ หรืออารมณ์แห่งธรรมอะไรเข้ามาเป็นเครื่องกำกับจิต บังคับจิตให้อยู่กับอารมณ์แห่งธรรมนั้น มันจะไม่คิดฟุ้งซ่านไปหาพินหาไฟมาเผาตัวเอง เมื่ออารมณ์ของธรรมเข้าสู่ใจ ใจจะมีความสงบร่มเย็นเป็นของแปลกประหลาดขึ้นที่ใจนั้นแหละ ให้ทำ แม้จะไม่ปรากฏอย่างนั้นก็ตาม การภาวนามีอานิสงส์มากยิ่งขึ้นกว่างานกุศลใด ๆ ทั้งสิ้นนะท่านแสดงไว้ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ก่อน

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th